

Discriminació, sí

M'agraden les filaes que permeten ajuntar-nos a un grup de persones per a menjar o sopar, passar un estona agradable i gaudir de la nostra festa. Quan estic en una d'elles no solc mirar si hi ha hòmens, dones, xiquets o xiquetes: a mi em dóna igual sempre que no em molesten, per això no entenc que la meua presència com a dona pugua arribar a molestar un home.

Aquesta possibilitat, la presència de dones en les filaes, pareix causar pànic en alguns homes, i remouen cel i terra per evitar-ho. Jo sols vullc anar allí com ho faig en la resta de la societat, amb la meua família o els meus amics. Però crec que a eixos hòmens que es neguen rotundament que entren dones el que els molesta de veritat són les seues, i per això no permeten el pas a les altres. Jo entenc la igualtat entre hòmens i dones com que si algú vol accedir a un lloc, a ser soci d'una entitat, no li neguen l'accés per l'únic fet d'haver nascut dona.

Gemma Ballester Pascual